

Tot fent caure els tabús, fem “foc” nou al país!

written by Pep Puig i Boix | 14 d'abril de 2025

Massa sovint sentim la cridòria d'algunes persones que repeteixen tota mena de frases com si fossin mantres. El més repetit sol ser “renovables sí, però no així”. I es basen a fer afirmacions que no es corresponen gens amb la realitat. Insisteixen dient que uns projectes, que són etiquetats com “macroprojectes”, tenen “impacte” en el “paisatge”, que “malmeten” els terrenys de conreu, “maten” ocells, etc. I també solen exigir que els projectes de captació de l'energia del Sol i del vent no es facin en espais naturals, siguin “protegits” o no.

Tot plegat és fruit de la visió del món que s'ha anat imposant al llarg del segle XX i malda per continuar dominant en el present segle. És la visió del món de la modernitat industrialista-productivista-urbanita que, per poder justificar les seves malvestats, ha anat desenvolupant una mena de conservacionisme conservador i molt retrògrad, que es basa en la mena de conservacionisme que ja va imposar el colonialisme a molts espais colonitzats (considerant sistemes naturals intocables i immutables, buits de societats humanes que hi havien viscut de feia temps). I aquesta mena de política “conservacionista”, heretada del colonialisme, s'ha anat duent a terme fent que a casa nostra es protegeixin petites parts del país com coartada per poder continuar arreu la seves agressives pràctiques del modernisme industrialista-extractivista.

Hem de fer caure d'una vegada tots aquests tabús, avui ja totalment desfasats. La naixent visió del món ecologista, de cooperació i col·laboració amb la natura, considera que els béns comuns que hi ha, o es manifesten, en qualsevol indret és poden fer servir sempre que a l'hora de fer l'aprofitament no

destarotem les funcions ecològiques que fan els sistemes naturals que hi ha en l'esmentat indret.

Avui, es poden fer aprofitaments del béns comuns (el Sol i el vent) de qualsevol indret (captant-los transformant-los i usant-los), si s'analitza en detall la interferència que el projecte concret produeix en l'indret concret. I avui tenim coneixements i eines per determinar si hi ha o no hi ha afectació i si l'afectació pot ser irreversible o no.

També hem de fer caure tots aquells sinistres personatges que el sistema dominant ha encimbellat en determinades posicions de poder de les administracions de l'Estat i que creen i apliquen normatives que entorpeixen o fins i tot impedeixen transitar pel camí del capgirament del sistema energètic heretat del passat i que ens ha portat a la crisi climàtica i ecològica que patim. Massa sovint, aquests sinistres personatges apliquen textualment, sense cap anàlisi concret, el que hi ha escrit en una norma redactada per posar traves al capgirament energètic. I ho fan per la simple raó del vici de la mandra que solen portar al damunt, ja que fer una anàlisi concret del projecte en l'espai concret els portaria massa feina i així es cobreixen les espatlles, fent el que sol fer qualsevol buròcrata d'una administració d'un estat gens democràtic.

Avui, fer aprofitaments de l'energia que generosament ens ofereix la mare Terra, en qualsevol indret, i que la societat necessita imperiosament per abandonar, d'una vegada per sempre, la malaltissa addicció a la crema de materials fòssils per disposar d'energia, és una gran responsabilitat, donat que tota l'energia que ens envolta es presenta de forma extremadament distribuïda (donada la limitació que ens posa la constant solar) i qualsevol aprofitament (sigui directe o indirecte) de la radiació del Sol és, i s'ha de fer, de forma distribuïda, cosa que vol dir que les superfícies per fer la captació seran sempre proporcionals a la potència que volem obtenir.

Avui també sabem que es pot combinar perfectament l'aprofitament de l'energia endosomàtica (captació de l'energia de l'entorn per a la producció d'aliments) amb l'aprofitament de l'energia exosomàtica (captació de l'energia de l'entorn per a usos diversos). Hi comença a haver força experiència al món en projectes renovables que combinen el doble aprofitament. Bé sigui aprofitaments eòlics o solars. En el cas solar, és el que s'anomena agrivoltaïsme, que no és res més que la combinació de l'agricultura i ramaderia amb l'aprofitament solar per generar electricitat.

Quan es fa servir la imaginació i la creativitat humana se solen trobar solucions als nous problemes que planteja voler captar l'energia que gratuïtament ens ofereix el Sol, tot combinant-ho amb altres usos. Avui, fins i tot s'ha demostrat que un hort solar pot afavorir molt més la biodiversitat que no pas l'agricultura extractivista-industrialista. La manera d'impedir o torpedinar solucions imaginatives als nous problemes és repetir contínuament paraules i frases buides de sentit, escampant falsedats i anatemitzant a tort i a dret.

Ho hem vist en el passat, i ho continuem veient, al nostre país, on grupuscles molt reduïts, mostrant una pancarta i escampant desinformació, fan 'tremolar' els polítics de poca talla, tot fent que buròcrates mandrosos ho aprofitin per imposar les seves dèries.

Cal foc nou al país per fer el capgirament energètic!